

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
Γκρεμίζοντας
Προκαταλήψεις,
Μαθαίνοντας
την αποδοχή



TRIBUTE
Demolishing
Prejudices,
Learning
Acceptance

**19ο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Ολυμπίας
για Παιδιά και Νέους**

19th Olympia International Film Festival
for Children and Young People

2-21/12/2016

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ /CATALOGUE



Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης



**Γκρεμίζοντας
Προκαταλήψεις,
Μαθαίνοντας
την
αποδοχή
Demolishing
Prejudices,
Learning
Acceptance**

Σχεδιασμός αφιερώματος/Tribute concept and design:

Δημήτρης Σπύρου/Dimitris Spyrou, Αθανασία

Σφακιανάκη/Athanasia Sfakianaki

Επιμέλεια/Editing: **Χρήστος Κωνσταντόπουλος/**

Christos Konstantopoulos

Μεταφράσεις κειμένων: **Τέτα Γεωργακοπούλου/**

Teta Georgakoulou, Νίνα Ζβε/Nina Zve,

Βασίλης Κωνσταντόπουλος/Vasilis Konstantopoulos

Lay out: **Βαγγέλης Συρίγος/Evangelos Syrigos**

© Νεανικό Πλάνο, Ρόδου 18, Αθήνα 112 52, Τηλ.: 210 8664470

e-mail: neanikoplano@gmail.com

www.neanikoplano.gr

Το αφιέρωμα «Γκρεμίζοντας Προκαταλήψεις, Μαθαίνοντας την αποδοχή» υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

The tribute "Demolishing Prejudices, Learning Acceptance" is implemented through the Operational Program "Human Resources Development, Education and Lifelong Learning" and is co-financed by the European Union (European Social Fund) and Greek national funds.

Το σινεμά δεν θ' αλλάξει τον κόσμο,
μπορεί όμως να γκρεμίσει τις προκαταλήψεις του

Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους φιλοξενεί το αφιέρωμα με τίτλο «Γκρεμίζοντας Προκαταλήψεις, Μαθαίνοντας την αποδοχή», το οποίο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και από εθνικούς πόρους. Πρόκειται ουσιαστικά για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα του ΕΣΠΑ που ασχολείται με την εκπαίδευση και την απασχόληση και έχει ως βασικούς στόχους την ανάπτυξη και αξιοποίηση των ικανοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας, τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης, της Διά Βίου Μάθησης, της ευαισθητοποίησης για την περιβαλλοντική εκπαίδευση και την σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας και, τέλος, την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής ένταξης ευάλωτων κοινωνικά ομάδων.

Οι ταινίες του αφιερώματος ασχολούνται με μερικά βασικά ερωτήματα γύρω από τα παραπάνω ή παραπλήσια θέματα: Μπορεί στον σημερινό πολύπλοκο κόσμο να συνυπάρξουν αρμονικά το ξένο και το οικείο; Οι μειονότητες απολαμβάνουν πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες; Υφίστανται ακόμη διακρίσεις σε βάρος ατόμων με βάση την εθνοτική, θρησκευτική, γλωσσική ή άλλη ταυτότητα; Αναγνωρίζεται στην εκπαίδευση η ισοτιμία των πολιτισμών και η ισονομία του μορφωτικού κεφαλαίου που προέρχεται από διαφορετική πολιτισμική προέλευση;

Κι ακόμη άλλα, πιο ειδικά, που διερευνούν την διπλά περιθωριοποιημένη ζωή των ρομά, τον τρόπο με τον οποίο η

νέα γενιά αντιλαμβάνεται τον σημερινό κόσμο, τη δυνατότητα οι διαφορετικές κουλτούρες να γεννήσουν κάτι πραγματικά νέο στο χώρο των τεχνών κ.ά.

Ωστόσο, από μόνη της η διατύπωση ενός ερωτήματος, εμπεριέχει με κάποιο τρόπο και την απάντησή του. Διότι ως γνωστόν δεν μπορεί να τεθεί ένα ερώτημα για το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει μια απάντηση.

Ο κινηματογράφος έρχεται να απαντήσει με τον δικό του, μοναδικό τρόπο στα ερωτήματα της εποχής μας. Όχι μόνο με τη δύναμη της εικόνας, αλλά με την ίδια την ιστορία καθεαυτήν και κυρίως με τον τρόπο που την αφηγείται, ακόμη κι όταν επιλέγει έναν λόγο ελλειπτικό. Ο κινηματογράφος έρχεται να παρακινήσει τον θεατή για να εισέλθει πιο βαθιά στο θέμα που πραγματεύεται, να προβληματιστεί, να κρίνει, να εκφέρει το δικό του συμπέρασμα.

Αυτό συμβαίνει και με τις δεκαπέντε ταινίες αυτού του αφιερώματος. Ταινίες μυθοπλασίας, animation και ντοκιμαντέρ, ταινίες από δημιουργούς που προέρχονται από διαφορετικές κουλτούρες και κινηματογραφικές σχολές, ταινίες η δράση των οποίων εκτυλίσσεται από το κέντρο του ανεπτυγμένου κόσμου μέχρι το Νεπάλ, τη Μιανμάρ, τη Γκάνα, το Μαρόκο, το Περού...

Οι θεατές του αφιερώματος θα διαπιστώσουν ότι ο κινηματογράφος, αν και δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, έχει τη δύναμη να γκρεμίζει στερεότυπα και προκαταλήψεις.

Δημήτρης Σπύρου

Σκηνοθέτης, καλλιτεχνικός διευθυντής Φεστιβάλ Ολυμπίας

Cinema will not change the world,
but it can demolish its prejudices

This year, Olympia International Film Festival for Children and Young People, hosts the tribute “Demolishing Prejudices, Learning Acceptance”, which is realized under the Operational Program “Human Resources Development Program, Education and Lifelong Learning” and is co-funded by the European Social Fund and national resources. We are actually referring to Partnership Agreement’s Operational Program that deals with

education and employment, and its main objectives are the development and utilization of the human resources of the country, the improvement of the quality of education, of Lifelong Learning and of the awareness of environmental education by linking education with the labor market and, finally, the strengthening of social cohesion and social inclusion of vulnerable groups of society.

The films of the tribute deal with some key questions on the above or similar topics: Can foreign and familiar coexist in today's complex world? Do minorities fully enjoy human rights and individual freedoms? Is there still discrimination against people based on their ethnic, religious, linguistic or other identity? Are different cultures recognized as equal in education and is the educational capital from different cultural backgrounds egalitarian?

There are also other more specific key questions that investigate the twice marginalized life of Roma, the way in which the new generation perceives today's world, the possibility that really new ideas in the art world can arise from different cultures, etc.

However, the wording of a question by itself, somehow contains its answer as well. Since, as we know, there can't be a question for which there is no answer.

Cinema comes to respond to the questions of our time with its own, unique way. Not only by the power of the image, but also by the story itself, and mostly by the narrative, even when elliptical language is chosen to be used. Cinema comes to motivate the spectators in order to enter deeper into the subject matter that it addresses and to make them think deeply, judge and express their own conclusions. And that is what the fifteen films of this tribute do. Fiction films, animations and documentaries, works by authors of different cultures and film schools, films in which action can either take place in the centre of the developed world or in Nepal, Myanmar, Ghana, Morocco, Peru ...

The viewers of this tribute will realize that cinema, although it cannot change the world, has the power to demolish stereotypes and prejudices.

Dimitris Spyrou

Director, artistic director of Olympia Film Festival

Μεγάλου Μήκους Α' Προβολής



Αντάμα

Adama

Ο ΔΩΔΕΚΑΧΡΟΝΟΣ ANTAMA ζει σε ένα μακρινό χωριό, στη Δυτική Αφρική. Πίσω απ' το απόκρημνο βουνό απλώνεται ο Κόσμος του Ανέμου, το βασίλειο των Νασάρα. Μια νύχτα, ο Σάμπα, ο μεγαλύτερος αδελφός του Αντάμα, εξαφανίζεται. Αψηφώντας τις εντολές των μεγαλύτερων, ο Αντάμα αποφασίζει να φύγει για να τον βρει. Με την πεισματάρική αποφασιστικότητα ενός παιδιού που περνάει στην εφηβεία, ξεκινά μια αναζήτηση, πέρα από βουνά και θάλασσες, βόρεια, ως την πρώτη γραμμή του μετώπου του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Η χρονιά είναι το 1916.

12-YEAR-OLD ADAMA lives in a remote West African village. Beyond the cliffs lies the World of Wind, where the Nassaras reign. One night his older brother, Samba, disappears. Defying the village elders, Adama decides to set off in search of him. With the steadfast determination of a child coming of age, he embarks on a quest that takes him over the seas, to the North, to the frontline of the First World War. The year is 1916.



Σκηνοθεσία/Direction:
Simon Rouby
Σενάριο/Screenplay:
Simon Rouby, Julien Lilt
Φωτογραφία/Cinematography:
Dimitry Lucy
Μοντάζ/Editing: Jean-
Baptiste Alazard
Μουσική/Music: Pablo Pico
Φωνές/Voices: Azize Diabate,
Pascal Nzonzi, Oxmo Puccino,
Jack Mba

Γαλλία/France, animation, χρώμα/colour, 85', 2015



Simon Rouby

Ο Σιμόν Ρουμπί γεννήθηκε το 1980. Αρχικά τριγυρνούσε με ένα σπρέι στο χέρι, αργότερα τον κέρδισαν η ζωγραφική και η γλυπτική. Σπούδασε κινηματογράφο πρώτα στο καλλιτεχνικό σχολείο Les Gobelins, στο Παρίσι και κατόπιν στο Calarts, στο Λος Άντζελες. Οι ταινίες του έχουν επιλεγεί από διεθνή φεστιβάλ όπως αυτά των Καννών, του Κλερμόν Φεράν, του Σαν Ντιέγκο, του Βουκουρεστίου, της Οτάβα και της Ταϊβάν.

Born in 1980, Simon Rouby started out a spray can in hand before moving

on to other art forms such as sculpture and painting. He studied filmmaking first at Les Gobelins art school, Paris, then at Calarts, Los Angeles. His films have been selected at many international festivals including Cannes, Clermont, San Diego, Bucharest, Ottawa and Taiwan. ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY: Adama (2015), La Marche (2010), Le Présage (2007), Blindspot (2007)

Εγώ, μια ρομαντική ρομά

Me a romantica romani/lo rom romantica

Η ΓΚΙΟΪΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΡΟΜ. Ζει με την οικογένειά της στο Τορίνο. Ο Αρμάντο, ο πατέρας της, είναι αγχωμένος, γιατί η κόρη του είναι ακόμα ανύπαντρη και συμπεριφέρεται σαν “γκαγκέ”, μια μη ρομ. Για την κοινότητα των Ρομά, η Γκιόια είναι μια “γκαγκέ”, για τους Ιταλούς παραμένει μόνο μια “ρομ”. Η Γκιόια γεννήθηκε στο Τορίνο, όμως η γραφειοκρατία δεν της επιτρέπει να αποκτήσει Ιταλική υπηκοότητα. Ζει μια διπλά περιθωριοποιημένη ζωή χωρίς προοπτικές...

GIOIA IS A GYPSY GIRL. She lives with her family in Turin. Her father, Armando, is anguished because his 18-year-old daughter is still unmarried and acts like a gagè, a non-gypsy. For the gypsy community Gioia is a gagè, and for Italians she remains only a gypsy. She was born in Turin but, for bureaucratic reasons, she can not get Italian citizenship. Gioia is doubly marginalized and her life is without prospects...

Σκηνοθεσία/Direction:
Laura Halilovic

Σενάριο/Screenplay: Laura Halilovic, Silvia Ranfagni, Valia Santella

Φωτογραφία/Cinematography: Tommaso Borgstrom
Μοντάζ/Editing: Cristina Flamini

Σχεδιασμός Ήχου/Sound Design: Vito Martinelli

Κουστούμια/Costumes: Enrica Iacoboni

Ερμηνεία/Cast: Claudia Ruza Djordjevic, Marco Bocci, Antun Blazevic, Dijana Pavlovic, Giuseppe Gandini, Zema Hamidovic, Simone Coppo, Lorenza Indovina

Παραγωγοί/Producers: Mario Gianani, Lorenzo Mieli



Βοσνία-Ερζεγοβίνη - Ιταλία/Bosnia and Herzegovina - Italy, μυθοπλασία/
fiction, χρώμα/colour, 80', 2014

Laura Halilovic

Γεννήθηκε στο Τορίνο (Ιταλία), το 1989. Το “Εγώ, μια ρομαντική ρομά”, είναι η πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους. Αναγνωρίστηκε από επίσημους πολιτιστικούς φορείς και ενισχύθηκε από το Υπουργείο Εθνικής Κληρονομιάς και Τουρισμού.

Born 1989, Turin (Italy). Io Rom Romantica is her first feature film. It received the official recognition of cultural interest and the contribution by the Ministry of Cultural Heritage and Activities and Tourism.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY: Ψευδαίσθηση/Illusion (2007), Η ρομά οικογένειά μου κι ο Γούντι Άλεν/ Me, My Gypsy Family and Woody Allen (2009).

Νεαρός Τίγρης

Young Tiger/Bébé Tigre



Ο ΜΑΝΙ, ΕΝΑΣ ΔΕΚΑΕΠΤΑΧΡΟΝΟΣ ΙΝΔΟΣ από το Πουνζάμπ, ζει υπό την επιμέλεια της Γαλλικής Κυβέρνησης από τότε που έφτασε στο Παρίσι, δυο χρόνια πριν. Οδευόντας προς μια υποδειγματική κοινωνική ενσωμάτωση, μοιράζει τον χρόνο του μεταξύ του σχολείου, της παρέας του, της φιλενάδας του Ελιζαμπέτ και του ναού των Σιχ. Θα μπορούσε να ζει την ζωή ενός μέσου τινέιτζερ, αν δεν ήταν υποχρεωμένος να στέλνει χρήματα στους γονείς του που ζουν στην πατρίδα...

MANY, A 17-YEAR-OLD INDIAN BOY from Punjab, has been taken care of by the French Government when he arrived in Paris 2 years ago. On the way to an exemplary integration, he divides his time between school, friends, his girlfriend Elisabeth and the Sikh temple. His life could be the one of an average teenager if he didn't feel the pressure to send money to his parents back home...

Σκηνοθεσία/Direction: Cyprien Vial

Σενάριο/Screenplay: Cyprien Vial

Φωτογραφία/Cinematography: Pierre Cottereau

Μοντάζ/Editing: Albertine Lastera

Μουσική/Music: Léonie Pernet

Κουστούμια/Costumes: Camille Assaf

Ερμηνεία/Cast: Harmandeep

Palminder, Ikram Sharma, Elisabeth Lan-

do, Bilal Baggad, Billél Brima, Amandeep

Singh, Karim Leklou, Aurore Broutin,

Gérard Zingg, Marie Berto

Παραγωγοί/Producers: Isabelle

Madelaine, Émilie Tisné

Παραγωγή/Production: Dharamsala,

Darius Films



Cyprien Vial

Γαλλία/France, μυθοπλασία/fiction, χρώμα/colour, 87', 2014

Ο Σιπριέν Βιάλ είναι τριαντατεσσάρων χρονών. Αποφοίτησε από το τμήμα σκηνοθεσίας της σχολής κινηματογράφου La Fémis στο Παρίσι κι έχει σκηνοθετήσει τέσσερεις ταινίες μικρού μήκους. Μια από αυτές, το «Dans le rang», συμμετείχε και βραβεύτηκε στο τμήμα «Δεκαπενθήμερο Σκηνοθετών» του Φεστιβάλ Καννών, το 2006. Ο «Νεαρός Τίγρης» είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους.

Cyprien Vial is 34 years old. He holds a directing degree from La Fémis and has directed four short films, including Dans le rang, which received a Director's Fortnight award in 2006. Young Tiger is his first feature film.

Ραούφ

Rauf

Ο ΕΝΝΙΑΧΡΟΝΟΣ ΡΑΟΥΦ, ζει σε ένα αγροτικό χωριό κάτω από τη σκιά ενός αόρατου, ατέλειωτου πολέμου. Ξεκινά ένα ταξίδι για να βρει το ροζ χρώμα για χάρη του κοριτσιού που αγαπάει, την εικοσάχρονη κόρη του ξυλουργού τον οποίο υπηρετεί ως μαθητευόμενος. Για τον Ραούφ, το ροζ είναι το χρώμα του έρωτα όπως τον ζει στα όνειρά του, το χρώμα του κουράγιου για ελπίδα, το χρώμα της ειρήνης που ποτέ δε γνώρισε. Η αναζήτηση για το ροζ αρχίζει, όταν νιώθει την επιθυμία να δει την αγαπημένη του να χαμογελά. Όμως, η εμπειρία ενός γκριζού κόσμου, θα τον κάνει να νιώσει στο πετσί του, τι πραγματικά σημαίνει ασπρόμαυρο. RAUF; IS THE STORY OF THE 9 YEAR OLD RAUF, living in a rural village under the shadow of an invisible endless war, who embarks on a journey to find the colour pink for the the girl he loves - who happens to be the 20 year old daughter of the carpenter to whom he is an apprentice. For him, pink is the colour of the love in his dreams, of the courage to hope, of the peace he never saw. The quest for pink starts with his desire to make her smile. But his experiences in a grey world would teach him the black and the white.

Τουρκία/Turkey, μυθοπλασία/fiction, χρώμα/colour, 94', 2016



Σκηνοθεσία/Direction: Barış Kaya, Soner Caner
Σενάριο/Screenplay: Soner Caner
Φωτογραφία/Cinematography: Vedat Özdemir
Μοντάζ/Editing: Ali Emre Uzsuz, Ahmet Boyacıoğlu
Μουσική/Music: Ayşe Önder, Ümit Önder
Σχεδιασμός Ήχου/Sound Design: İbrahim Aköz

Κουστούμια/Costumes: Nigar Tımmazsoy
Ερμηνεία/Cast: Alen Hüseyin Gürsoy, Yavuz Gürbüz, Şeyda Sözüer, Veli Ubic, Muhammed Ubic
Παραγωγοί/Producers: Selman Kızılaslan, Uğur Kızılaslan, Burak Ozan
Παραγωγή/Production: Peri Istanbul, Asian Film

Barış Kaya / Ο Μπαρίς Καγιά σπούδασε στο τμήμα Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του

Πανεπιστημίου Ανατολού, στο Εσκί Σεχίρ της Τουρκίας.

Δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτης στην ταινία μεγάλου μήκους «Nefes» (2008) και έχει σκηνοθετήσει πολλά διαφημιστικά, βραβευμένα με το Κρυστάλλινο Μήλο.

Barış is a graduate of the Department of Cinema and Television at Anadolu University in Eskişehir, Turkey. He is the Assistant Director for NEFES (2008) and has directed numerous Crystal Apple awarded commercials.

Soner Caner / Ο Σονέρ Κανέρ αρχικά σπούδασε

τεχνολογία των πλαστικών υλικών. Εργάστηκε ως σκηνογράφος, καλλιτεχνικός διευθυντής και μακιγιέρ. Για την καλλιτεχνική διεύθυνση στο φιλμ «Nefes», βραβεύτηκε με Χρυσή Σφαίρα στο φεστιβάλ της Κωνσταντινούπολης.

After receiving a training in plastic technologies, he has worked in the areas of production design, art direction and special effects make-up. Caner has previously worked as an art director and has received the Golden Boll his work in for Nefes.



Το αγόρι που σταμάτησε να μιλά

The boy who stopped talking/De jongen die niet meer praatte

O MEMO, ΕΝΑΣ ΕΝΝΙΑΧΡΟΝΟΣ ΚΟΥΡΔΟΣ, ζει στην Ανατολική Τουρκία μαζί με την μητέρα και την αδελφή του. Όταν η περιοχή απειλείται από τον πόλεμο, ο πατέρας του Μέμο αποφασίζει να πάρει την οικογένεια στην Ολλανδία, εκεί που εργάζεται. Ο Μέμο δεν θέλει να αφήσει το αγαπημένο του χωριό κι έτσι, με την άφιξή του στην Ολλανδία, ξεκινά μια ιδιότυπη διαμαρτυρία: Σταματά να μιλάει.

MEMO IS A NINE-YEAR OLD KURDISH BOY who lives in eastern Turkey with his mother and little sister. When war threatens the region where Memo is living, his father decides to permanently relocate the family to the Netherlands, where he works. Memo doesn't want to leave his beloved village, so arriving in the Netherlands Memo begins his own unique protest against the forced move: he stops talking...

Σκηνοθεσία/Direction:
Ben Sombogaart
Σενάριο/Screenplay: Lou Brouwers
Φωτογραφία/Cinematography:
Piotr Kukla
Μοντάζ/Editing: Herman P. Koerts
Μουσική/Music: Nizamettin Ariz
Ερμηνεία/Cast: Erçan Orhan, Louis Ates, Brader Musiki, Lava Suleyman
Παραγωγός/Producer: Burny Bos



Ολλανδία/The Netherlands, μυθοπλασία/fiction, χρώμα/colour, 108', 1996

Ben Sombogaart / Ο σκηνοθέτης και διευθυντής φωτογραφίας Μπεν



Σόμπογκααρτ, γεννήθηκε στο Άμστερνταμ στις 8 Αυγούστου 1947. Αφού τέλειωσε την Ακαδημία Κινηματογράφου του Άμστερνταμ, άρχισε να εργάζεται για την τηλεόραση. Γύρισε μια σειρά σε στυλ ντοκιμαντέρ, με θέμα τους βανδαλισμούς και την εγκληματικότητα των νέων. Κατόπιν, έγινε μόνιμος συνεργάτης του συγγραφέα και παραγωγού Μπέρνι Μπος. Με την ταινία «The Pocket Knife» κέρδισε το βραβείο Golden Calf Σκηνοθεσίας στο Ολλανδικό Φεστιβάλ, το 1993, όπως επίσης και βραβείο Emmy. Έγινε γνωστότερος σε ολόκληρο τον κόσμο με την ταινία του

«Twin Sisters», η οποία ήταν υποψήφια για Βραβείο Ξενογλωσσού Όσκαρ.

Ben Sombogaart is filmmaker and director and he was born in Amsterdam on August 8, 1947. After going through the Film Academy in Amsterdam, he began work in television. He made a documentary-style television series about vandalism and crime among young people. He later teamed up with writer and producer Burny Bos. With the film The Pocket Knife Sombogaart won the 1993 Golden Calf for Best director and an Emmy Award. His film Twin Sisters was nominated for the Academy Award for Best Foreign Language Film with which he became internationally known. ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY: In My Father's Garden (2016), Moordvrouw (2012), The Storm (2009), Bride Flight (2008), Crusade in Jeans (2006), Tow Truck Pluck (2004), Twin Sisters (2002), The Boy Who Stopped Talking (1996), The Pocket Knife (1992)

Μεγάλου Μήκους Β' Προβολής



Λόλα: Ένα μπιζέλι για σπίτι

Lola on the pea/Lola auf der erbse

Η LOLA ΜΕΝΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΠΛΩΤΟ ΣΠΙΤΙ που λέγεται «Μπιζέλι» μαζί με τη μητέρα της. Από τότε που εξαφανίστηκε ο πατέρας της, βιώθει ξένη στο σχολείο της. Ξαφνικά, δύο γεγονότα τη βγάζουν απότομα από τον μοναχικό κόσμο της. Πρώτον, η μητέρα της αποκτά καινούριο σύντροφο, που λέγεται Kurt, και η Lola κάνει τα αδύνατα δυνατά για να τους χωρίσει. Δεύτερον, έρχεται στην τάξη της ο Rebin, ένας μυστηριώδης καινούριος συμμαθητής. Η αρρώστια της μητέρας του Rebin και η ανάγκη για βοήθεια από τον Kurt, θα διαμορφώσουν τη νέα σχέση της Lola με τον κοινωνικό της περιβάλλον.

LOLA LIVES ON A HOUSE BOAT called "The Pea" together with her mother. Since her father vanished into thin air, she has become an outsider at her school. But suddenly two events tear Lola out of her lonely world. One: her mother has a new boyfriend, his name is Kurt, and Lola does everything she can to get her mother and Kurt to split. And then there is Rebin, the mysterious new student in her class. Rebin's mother's illness and asking Kurt for help, will help Lola see her social surroundings in a different light.

Γερμανία/Germany, Μυθοπλασία/Fiction, Χρώμα/Colour, 90', 2014



Σκηνοθεσία/Direction:

Thomas Heinemann

Σενάριο/Screenplay:

Thomas Heinemann

Φωτογραφία/Cinematography: Tobias Jall

Μοντάζ/Editing: Laura Richter

Μουσική/Music: Frankie Chinasky

Σχεδιασμός Ήχου/Sound Design: Michael

Bartylak

Κουστούμια/Costumes: Cornelia Würbser

Σκηνικά/Set: Thomas Heinemann

Ερμηνεία/Cast: Tabea Hanstein,

Christiane Paul, Tobias Oertel

Παραγωγοί/Producers: Thomas

Heinemann, Michel Morales © SABINE FINGER

Παραγωγή/Production: SuperNeun

Filmproduktion-GmbH

Thomas Heinemann

Γεννήθηκε το 1958, στο Χέρσινγκ αμ Αμερσί της Γερμανίας. Το 1985 ίδρυσε το πρώτο θέατρο στη Γερμανία όπου παιδιά παίζουν ρόλους γραμμένους για παιδιά. Έχει συνεργαστεί με διάφορους σκηνοθέτες, όπως ο Werner Herzog. Το 2013 εξέδωσε το πρώτο του εφηβικό μυθιστόρημα με τίτλο Paula At The Paper Mountains.

Born 1958, Herrsching am Ammersee (Germany). In 1985, he founded the first German theatre in which children play the roles written for children. Then he worked with several directors, such as Werner Herzog. In 2013 he published his first young adult novel, Paula At The Paper Mountains.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY: Positive Sinking (2013), Invasion (2011), Ahead is Pretty Damn (2007), Far (2007/7)

Η Σονίτα

Sonita

ΑΝ ΗΤΑΝ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ δεκαοχτάχρονης Σονίτα, θα είχε πατέρα τον Μάικλ Τζάκσον και μητέρα τη Ριάννα. Στο λεύκωμά της, ξεδιπλώνει το όνειρό της, να γίνει μια φημισμένη ράπερ. Προς το παρόν, οι μοναδικοί της φαν είναι οι άλλες έφηβες του ξενώνα στην Τεχεράνη. Εκεί, η Σονίτα, πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, συνέρχεται από τα τραύματα που την βασανίζουν και δέχεται συμβουλές για ένα καλύτερο μέλλον. Η οικογένειά της έχει άλλα σχέδια, καθώς η αξία της ως νύφη φτάνει τα 9.000 δολάρια. Ακόμα χειρότερα, στο Ιράν απαγορεύεται στις γυναίκες να τραγουδούν. Πως μπορεί άραγε η Σονίτα να πραγματοποιήσει να όνειρά της;

IF 18-YEAR OLD SONITA had a say in things, Michael Jackson would be her father and Rihanna her mother. She captures her dream of being a famous rapper in her scrapbook. For the time being, her only fans are the other teenage girls in a Tehran shelter. There, Sonita, a refugee from Afghanistan, gets counseling for the traumas she has suffered and guidance in shaping her future. Her family has a very different future planned for her: as a bride she's worth \$9,000. What's more, women aren't allowed to sing in Iran. How can Sonita still succeed in making her dreams come true?

Σκηνοθεσία/
Direction: Rokhsareh
Ghaemmaghami
Φωτογραφία/
Cinematography:
Behrouz Badrouj, Ali
Mohammad Ghasemi,
Mohammad Haddadi,
Arastoo Givi, Torben
Bernard, Parviz Arefi,
Ala Mohseni
Μοντάζ/Editing: Rune
Schweitzer
Ερμηνεία/Cast: Sonita
Alizadeh
Παραγωγός/Producer:
Gerd Haag



Ιράν-Γερμανία-Ελβετία/Iran-Germany-Switzerland, ντοκιμαντέρ/
documentary, χρώμα/colour, 90', 2015

Rokhsareh Ghaem Maghami

Η Ροκσαρέχ Γκαέμ Μαγκχαμί, σπούδασε σκηνοθεσία και κινούμενο σχέδιο στη Σχολή Καλών Τεχνών της Τεχεράνης. Τα δημοσιευμένα δοκίμια και οι έρευνές της, συμπεριλαμβάνονται στο βιβλίο «Ντοκιμαντέρ Animation: Ένας νέος τρόπος για να εκφραστείς», που εκδόθηκε στην περσική γλώσσα το 2009.

Rokhsareh Ghaemmaghami was born in Tehran and studied filmmaking and animation in Tehran Art University. Her published essays and research include the book, "Animated Documentary: A New Way to Express," published in Persian in 2009.
ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY: Sonita (2015), Going Up the Stairs (2011), A Loud Solitude (2010), Born 20 Minutes Late (2010), Cyanosis (2007), Pigeon Fanciers (2000).

Θύλακας

Enclave/Enklava

ΣΤΟ ΚΟΣΣΟΒΟ, ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, η οικογένεια του Nenad ζει σε μια σερβοχριστιανική περιοχή που περιτριγυρίζεται από μια μεγάλη αλβανομουσουλμανική κοινότητα. Όταν πεθαίνει ο αγαπημένος του παππούς, το δεκάχρονο παιδί αποφασίζει ότι πρέπει να του κάνουν κανονική κηδεία, παρότι το κοιμητήριο βρίσκεται έξω από την περιοχή. Η αποστολή του θα τον οδηγήσει πίσω από τις γραμμές του εχθρού, όπου θα βρει φίλους σε απίθανα μέρη. IN WAR-TORN KOSOVO, Nenad's family lives in a Serbian Christian enclave surrounded by a large Albanian Muslim community. When his beloved grandfather dies, the ten-year-old boy is determined that he should have a proper burial even if the cemetery is outside the enclave. His quest will take Nenad across enemy lines and he will find friends in unlikely places.

Σκηνοθεσία/Direction: Goran Radovanovic

Σενάριο/Screenplay: Goran Radovanovic

Φωτογραφία/Cinematography: Axel Schnepat

Μοντάζ/Editing: Andrija Zafranovic

Σχεδιασμός Ήχου/Sound Design: Matz Muller

Κοστούμια/Costumes: Monika

Gebauer Σερβία-Γερμανία/Serbia-Germany, μυθοπλασία/fiction, χρώμα/colour, 92', 2015

Μουσική/Music: Eleni Karaindrou, Irena Popovic - Ερμηνεία/Cast: Filip

Subaric, Anica Dobra, Denis Muric, Nebojsa Glogovac



Παραγωγοί/Producers: Nico Hain, Jesenka Jasniger
Παραγωγή/Production: Sein+Hain Film

Goran Radovanovic. Γεννήθηκε στο Βελιγράδι το 1957. Σπούδασε ιστορία της τέχνης στο τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Βελιγραδίου. Εργάστηκε ως σεναριογράφος και σκηνοθέτης ταινιών ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας. Είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου στο Βερολίνο και της Ένωσης Καλλιτεχνών Κινηματογράφου της Σερβίας. Εργάστηκε ως επισκέπτης καθηγητής στο EICTV (Διεθνής Σχολή Κινηματογράφου-Τηλεόρασης), στο San Antonio de los Banos στην Κούβα, στο Oberlin College στο Οχάιο των ΗΠΑ, στην ESAP – Escola Superior Artística do Porto στην Πορτογαλία και στο DFFB στο Βερολίνο.



Born in Belgrade in 1957. Graduated art history from Belgrade's Faculty of Philosophy. He has worked as writer and director of both feature and documentary films. He is a member of the European Film Academy, Berlin and Film Artists Association of Serbia. Worked as guest professor at EICTV (International Film and Television School), San Antonio de los Banos, Cuba, Oberlin College, Ohio, USA, ESAP – Escola Superior Artística do Porto, Portugal, DFFB, Berlin, Germany.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY: Casting – A South East Europe Transition Film (2003), Chicken Elections (2005), Hitna pomoć/The Ambulance (2009), Con Fidel pase lo que pase/With Fidel whatever happens (2011), Enklava/Enclave (2015)

Μικρού Μήκους Α΄ Προβολής

Λόντεν, ο μικρός μοναχός

Loden, the little monk/Loden, der kleine Mönch

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ, Ο ΔΕΚΑΧΡΟΝΟΣ ΣΑΝΖΑΓΙΑ, γιος αγρότη, άφησε τη φάρμα των γονιών του για το μακρινό μοναστήρι Μανάγκ, μέσα στα ψηλά βουνά του Νεπάλ. Από τότε ονομάζεται Κάρμα Λόντεν. Αρχικά δυσκολεύτηκε να προσαρμοστεί στη νέα του ζωή, όμως τώρα πια απολαμβάνει την αυστηρά οργανωμένη καθημερινή ρουτίνα. Ο Λόντεν είναι ένας από τους πιο πολλά υποσχόμενους σπουδαστές του μοναστηριού. Τον Απρίλιο θα πρέπει να περάσει σημαντικές εξετάσεις σε όλα τα πεδία αν θέλει να έρθει πιο κοντά στο μεγάλο του όνειρο: Ο Λόντεν θέλει να γίνει μεγάλος Λάμα.

TWO YEARS AGO THE 10 YEAR'S OLD FARMER'S SON SANJAYA moved from his parent's farm to the far way monastery Manang high up in the mountains of Nepal. Ever since then he is called Karma Loden. At first he had a hard time adjusting to his new life but now he likes the strictly organized daily routine. Loden is one of the most ambitious students at the monastery and in April he will have to pass every important exams in all subjects, if he wants to reach his big dream: Loden wants to become a big Lama.

Γερμανία/Germany, ντοκιμαντέρ/documentary, χρώμα/colour, 25', 2012



Σκηνοθεσία/Direction:

Andre Hörmann

Σενάριο/Screenplay:

Andre Hörmann

Φωτογραφία/Cinematography:

Florian Foest - Μοβτάζ/

Editing: Vincent Assmann

Παραγωγός/Producer:

Max Mihahn

Παραγωγή/Production:

Telekult Film

Andre Hörmann



Ο Αντρέ Χέρμαν γεννήθηκε το 1975 στην Βρέμη (Γερμανία). Σπούδασε Κοινωνικές Επιστήμες και Οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Χούμπολτ στο Βερολίνο και Κινηματογράφο και Τηλεόραση στην Κινηματογραφική Σχολή του πανεπιστημίου Πότσνταμ - Μπάμπελσμπεργκ. Εργάστηκε στις ΗΠΑ, το Βιετνάμ, την Ινδία και την Ιαπωνία. Είναι υπότροφος του ιδρύματος "Villa Aurora" από το 2010, όπως επίσης του Ινστιτούτου Γκέτε της "Βίλα Καμογκάουα" στο Κίото.

André Hörmann was born 1975 in Bremen. He studied Social Science and Economics at Humboldt University in Berlin and Film and Television Studies at the HFF in Potsdam-Babelsberg. He has worked in the USA, Vietnam, India, and Japan. He is also a scholarship recipient from the Villa Aurora foundation in 2010 and from the Goethe-Institute for Villa Kamogawa in Kyoto.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY: Cieras Song (2016), Tsering: On Top of the World (2016), Crowley: Every Cowboy Needs His Horse (2015), Gaurav and the kites (2015), Mo ich kann Fliegen (2014), Andrew - Mit Pauken und Trompeten (2014), Loden, der kleine Mönch (2012), Father's Prayer (2010)

Μπάλες ρυζιού (Ονιγκίρι)

Riceballs



Αυστραλία/Australia, μυθοπλασία/fiction, χρώμα/colour, 10', 2015

Μετά τον θάνατο της Αυστραλέζας συζύγου του, ο Κένζι αφοσιώνεται στο μεγάλωμα του Τζος, του μοναχογιού του. Αναποφάσιτος για το αν πρέπει να επιστρέψει στην πατρίδα του, την Ιαπωνία, με το παιδί του, φτιάχνει για τον γιο του κακοφτιαγμένα Ονιγκίρι (μπάλες ψητού ρυζιού), ελπίζοντας ότι έτσι, ο μικρός θα κρατήσει επαφή με την πολιτισμική του παράδοση. Τελικά, είναι αυτές οι μπάλες ρυζιού που θα δυναμώσουν τη σχέση πατέρα - γιου και θα βοηθήσουν και τους δυο να ξεπεράσουν τον πόνο για την απώλεια της αγαπημένης τους.

Since the passing of his Australian wife, Kenji has been doing his best to bring up his only son, Josh. While he is in two minds whether to move back to Japan with Josh, Kenji starts making clumsy Japanese rice balls for his son, with the hope he will remain connected to his cultural heritage. Eventually, those rice balls strengthen their bond and help them overcome the pain of losing their loved one.

Σκηνοθεσία/Direction: Shingo Usami

Σενάριο/Screenplay: Shingo Usami

Φωτογραφία/Cinematography: Ella Gibbins

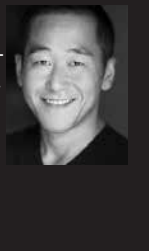
Μοντάζ/Editing: Romain Mongin

Μουσική/Music: Jane Belfrage

Σχεδιασμός Ήχου/Sound Design: Nick Dracoulis

Ερμηνεία/Cast: Shingo Usami, TATSUO, Cat Martin, Benjamin Stubbs-Goulston, Joshua Stubbs-Goulston, Daniel Krige, Yoko Nishimura-Parke

Παραγωγοί/Producers: Hiroshi Kasuga, Shingo Usami



Shingo Usami

Ο ΣΙΝΓΚΟ ΟΥΣΑΜΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΕΝΤΑΤΙΚΑ

στο σινεμά, την τηλεόραση και το θέατρο της

Αυστραλίας. Στο θέατρο, έχει να παρουσιάσει μεταξύ άλλων, αυστραλιανές τουρνέ για τα έργα «Miss Saigon», «Sadako and The Thousand Paper Cranes», «Coup d'Etat», «The Floating World». Για σινεμά και τηλεόραση έχει γυρίσει τα «Broken Sun», «Curtain», «The Pacific», «Red Dog», «The Wolverine – Samurai», «Emperor», «Backyard Ashes», «Paper Planes», «Unbroken».

SHINGO USAMI HAS BEEN ACTING EXTENSIVELY in film, TV and theatre in Australia since 1998. His theatre credits include the Australian tour of Miss Saigon, Sadako and The Thousand Paper Cranes, Coup d'Etat, and The Floating World. His TV and film credits include Broken Sun, Curtain, The Pacific, Red Dog, The Wolverine – Samurai, Emperor, Backyard Ashes, Paper Planes, and Unbroken.

Ταξιδιάρικα πουλιά

Journey Birds/ ידעות מסע ציפורי רק אולי

ΖΩΝΤΑΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ, μίλησα με πολλούς μετανάστες κι άκουσα τις εμπειρίες και τα συναισθήματα που τους προξένησε η μετακίνησή τους σε μια διαφορετική χώρα. Η ιστορία καθενός ήταν μοναδική, αλλά όλες περιείχαν την προσμονή για επιστροφή στην πατρίδα συνυφασμένη με περιέργεια, μαζί και ικανοποίηση για το καινούριο τους σπίτι. Το φιλμ αφηγείται ένα εικαστικό και κινηματογραφικό σχόλιο, με τους ήρωες να εμφανίζονται σαν υβρίδια ανθρώπων και πουλιών. WHILE ABROAD, I spoke with many immigrants who discussed their experiences and feelings about moving to a different country. Their stories were unique, but they all contained longings for their homeland intertwined with curiosity and delight in their new home. The movie relates a visual and cinematic commentary, in which people appear as a hybrid between man and bird.

Σκηνοθεσία/Direction: Daphna Awadish
Animation: Daphna Awadish
Φωτογραφία/Cinematography: Daphna Awadish
Μοντάζ/Editing: Daphna Awadish
Μουσική/Music: Ady Cohen
Σχεδιασμός Ήχου/Sound Design: Erez Eyni
Παραγωγός/Producer: Daphna Awadish



Ισραήλ-Ιταλία-Αυστρία-Γαλλία/Israel-Italy-Austria-France/docu-animation, χρώμα/colour, 9', 2015

Daphna Awadish. Η Ντάφνα Αουάντις είναι Ισραηλινή κινηματογραφίστρια και εικονογράφος. Αποφοίτησε από το τμήμα animation της Ακαδημίας Τέχνης και Design Μπεζαλέλ, στην Ιερουσαλήμ. Το animation «Ταξιδιάρικα πουλιά» συμμετείχε και βραβεύτηκε σε πολλά διεθνή φεστιβάλ. Οι περισσότερες πρόσφατες δουλειές της, εστιάζουν στο θέμα των μεταναστών και το τι σημαίνει γι' αυτούς η λέξη «πατρίδα». Daphna Awadish is an Israeli filmmaker and illustrator who graduated from the animation department at Bezalel Academy of Art and Design in Jerusalem. Her documentary animation film Journey Birds participated in and received awards from many film festivals throughout the world. Most of her recent work focuses on the subject of immigrants and what home means to them.

Μικρού Μήκους Β' Προβολής

Μοχτάρ

Mokhtar



Σκηνοθεσία/Direction: Halima Ouardiri
Σενάριο/Screenplay: Halima Ouardiri
Φωτογραφία/Cinematography: Duraid
Munajim
Μοντάζ/Editing: Hélène Girard
Σχεδιασμός Ήχου/Sound Design: Bruno
Pucella
Ερμηνεία/Cast: Abdellah Ichiki, Omar
Belarbi, S'fia Massi
Παραγωγοί/Producers: Halima Ouardiri,
Mila Aung-Thwin
Παραγωγή/Production: EyeSteelFilm

Βασισμένη σε πραγματικά περιστατικά, η ταινία αφηγείται την ιστορία ενός νεαρού αγοριού που μένει με την οικογένειά του, βοσκοί στο επάγγελμα, σε ένα μαροκινό χωριό. Μια μέρα, το αγόρι βρίσκει μια πεσμένη κουκουβάγια και αποφασίζει να την κρατήσει, παρότι οι κουκουβάγιες θεωρούνται κακός οϊωνός. Το νέο κατοικίδιο του Μοχτάρ γίνεται σύμβολο επανάστασης απέναντι στην οικογένειά του και έμβλημα της νεοαποκτηθείσας του ανεξαρτησίας. Η ταινία ασχολείται με τα θέματα της συγγένειας, της θρησκείας και της πνευματικότητας και υμνεί την εσωτερική και την εξωτερική δύναμη. Based on a true story, Mokhtar recounts the tale of a young boy who lives with his family of goatherds in a remote, Moroccan village. One day, the boy finds a fallen owl and decides to keep it, despite the fact that the owl is considered a bad omen. Mokhtar's new pet becomes a symbol of rebellion against his family and an icon of his fledgling independence. Kinship, religion and spirituality are all confronted in this film that celebrates inner and outer strength.

Σερβία-Γερμανία/Serbia-Germany, μυθοπλασία/fiction, χρώμα/colour, 92', 2015

Halima Ouardiri



Γενήθηκε στη Γενεύη από Ελβετίδα μητέρα και Μαροκινό πατέρα. Μεγάλωσε με ποικίλες ασχολίες όπως η εκπαίδευση αλόγων και η προστασία, ως σωματοφύλακας, πριγκιπισσών από τη Σαουδική Αραβία. Σπούδασε πολιτικές επιστήμες και κινηματογραφική παραγωγή στο Μόντρεαλ. Συμμετείχε σε πολλές ανεξάρτητες ταινίες ως παραγωγός και υπεύθυνη διανομής. Έγραψε, σκηνοθέτησε και έκανε την παραγωγή στο Mokhtar.

Born in Geneva to a Swiss mother and a Moroccan father, Halima grew up enjoying pursuits as diverse as training horses and being bodyguard for visiting Saudi princess. She studied political science and film production in Montreal. Joining EyeSteel-Film, she rapidly gained all sorts of indie filmmaking credits as a producer and head of distribution. She wrote, directed and produced Mokhtar.

Τα παιδιά της γης

Earth's Children/Hijos De La Tierra

ΝΩΡΙΣ ΤΟ ΠΡΩΙ, Ο ΝΕΑΡΟΣ JORGE ξεκινάει με τη ματσέτα του να μαζέψει μπανάνες με επιδέξιες κινήσεις. Έπειτα, ο Jorge και οι φίλοι του τριγυρίζουν ελεύθεροι στην πυκνή βλάστηση που περιβάλλει το σπίτι τους – σκαρφαλώνουν, διασκεδάζουν, τραγουδούν τραγούδια της συγκομιδής και πλατσουρίζουν στα νερά του Αμαζόνιου. Μέσα από τα μάτια των παιδιών, αυτές οι καθημερινές σκηνές εξιστορούν την ήρεμη ζωή μιας κοινότητας ιθαγενών μέσα στο πρωτόγονο περιβάλλον τους. Εδώ όλοι βοηθούν στη παραγωγή των τροφών. Δεν μένει μεγάλο περίσσευμα για πούλημα, αλλά, έτσι κι αλλιώς, τα χρήματα δεν φαίνεται να είναι πολύ σημαντικά.

EARLY IN THE MORNING, young Jorge sets off with his machete to harvest bananas, making every blow count. After that, Jorge and his friends are free to wander the lush vegetation that surrounds their home – climbing, having fun, singing harvest songs and splashing about in the headwaters of the Amazon. Seen through the eyes of children, these everyday scenes describe the peaceful lives of an indigenous village community in the midst of their primeval environment. Here, everyone helps to grow food. There's not much left over to sell, but money wouldn't appear to be the most important thing anyway.

<p>Περού/Peru, ντοκιμαντέρ/documentary, χρώμα/Colour, 15, 2014</p> 	<p>Σκηνοθεσία/Direction: Diego Sarmiento Σενάριο/Screenplay: Jorge Tapullima, Alvaro Sarmiento Φωτογραφία/ Cinematography: Álvaro Sarmiento, Diego Sarmiento, Lucía Czernichowsky Μοντάζ/Editing: Alex Cruz Σχεδιασμός ήχου/Sound design: Renerio Tapullima, Watson Sangama, Harry Sangama Παραγωγός/Producer: Alvaro Sarmiento</p>
---	--

Diego Sarmiento

Γεννήθηκε στο Περού το 1984. Το 2010 ίδρυσε μαζί με άλλους την HDPERU, μια εταιρεία παραγωγής που ασχολείται με τη διάδοση των πολιτιστικών εκφράσεων και της λαογραφίας του Περού, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα περιβαλλοντικά ζητήματα. Σπούδασε κινηματογραφική και τηλεοπτική παραγωγή στο Περού και διεύθυνση εκτέλεσης παραγωγής στη Cinefilia, στη Μεδελίν της Κολομβίας. Στο παρελθόν είχε συμμετάσχει το πρόγραμμα *Berlinale Talents*. Πρόσφατα σκηνοθέτησε το ντοκιμαντέρ *Sonia's Dream*, που έκανε πρεμιέρα στο πρόγραμμα *Berlinale Culinary Cinema 2015*.

Diego Sarmiento (Peru, 1984) co-founded HDPERU in 2010, a production company engaged on the dissemination of cultural expressions and folklore of Peru, Human Rights and Environmental issues. He studied Film and TV Production in Peru and a executive production course in Cinefilia, in Medellin, Colombia. Diego is a *Berlinale Talents* alumni. Recently, Diego directed the documentary *Sonia's Dream* which was premiered at the *Berlinale Culinary Cinema 2015*.



Στο σχολείο

To School

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ Ο ΕΝΤΕΚΑΧΡΟΝΟΣ YARZAR είναι να πάει στο σχολείο. Η ταινία είναι εμπνευσμένη από τα αληθινά παιδιά που συνάντησε η σεναριογράφος στο απομακρυσμένο χωριό όπου διαδραματίζεται η ταινία, όπου η εκπαίδευση παίζει ουσιαστικό ρόλο στην προσπάθεια καταπολέμησης της φτώχειας στην επόμενη γενιά.

ELEVEN-YEAR-OLD YARZAR wants nothing more than to go to school. The film is inspired by the real-life children the screenwriter encountered in the remote village of Apyauk where the story is set – where education plays an essential role in helping to try and combat poverty in the next generation.

Σκηνοθεσία/Direction: Soe Moe Aung

Σενάριο/Screenplay: Su Su Hlaing
Φωτογραφία/Cinematography: Khin Maung Kyaw

Μοντάζ/Editing: Zaw Naing Oo, Soe Moe Aung

Παραγωγός/Producer: Shin Daewe

Παραγωγή/Production: Yangon Film School



Μιανμάρ/Myanmar, ντοκιμαντέρ/documentary, χρώμα/Colour, 15', 2015

Soe Moe Aung

Ο Soe Moe Aung έχει αρχίσει να αποκτά εντυπωσιακό βιογραφικό στα ντοκιμαντέρ και τις ταινίες μυθοπλασίας. Το *Insein Rhythm*, ένα μικρού μήκους ντοκιμαντέρ, προβλήθηκε σε πολλά γνωστά φεστιβάλ όπως το Nyon στην Ελβετία και το DOK Leipzig στη Γερμανία. Η μικρού μήκους ταινία μυθοπλασίας με τίτλο *Next Month* κέρδισε το βραβείο Καλύτερης Ταινίας Μικρού Μήκους Μυθοπλασίας στο *Wathann Film Festival* του 2013, ενώ το ντοκιμαντέρ του με τίτλο *A Man For All Seasons* τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο στο Διαγωνισμό Ντοκιμαντέρ της Σχολής Κινηματογράφου της Γιανγκόν και του Ινστιτούτου Γκαίτε το 2013.

Soe Moe Aung is developing an impressive track record in both documentaries and fiction films. *Insein Rhythm*, a short documentary, screened at high profile festivals including Nyon in Switzerland and DOK Leipzig in Germany. His short fiction *Next Month*, won the Best Short Fiction Film Award at the 2013 Wathann Film Festival, whilst his documentary *A Man For All Seasons*, took first prize in the 2013 YFS-Goethe Institut Documentary Competition.

Κροκόδειλοι χωρίς γκέμια

Crocodiles without saddles/Krokodile ohne sattel

«ΑΝ ΕΡΘΕΙ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΡΕΙΣ ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΣ, θυμήσου τον τόπο σου». Ένα ντοκιμαντέρ δρόμου για την τύχη τού να είσαι ο εαυτός σου. Στον κόσμο της Kaddi δεν υπάρχουν τυπικά σωστές εξηγήσεις- γιατί, πώς έτσι, με ποιον τρόπο. Στο παιχνίδι του «τι θα γινόταν αν», η Kassi ενώνει το ξένο με το οικείο και μεταφέρει το παρελθόν στο παρόν.

«THE DAY YOU DON'T KNOW WHERE TO GO- remember where you came from». A documentary road movie about the luck of being oneself. In the cosmos of Kaddi, there are no correct explanations- why, how come, how. In her game of «What if», she merges foreign with familiar and brings the past to the present.

Γερμανία-Μπουρκίνα Φάσο-Αίγυπτος-Γκάνα/Germany-Burkina Faso-Egypt-Ghana, ντοκιμαντέρ/documentary, χρώμα/colour, 16', 2012



Σκηνοθεσία/Direction: Britta Wandaogo
Σενάριο/Screenplay: Britta Wandaogo
Φωτογραφία/Cinematography: Britta Wandaogo
Μοντάζ/Editing: Britta Wandaogo

Μουσική/Music: Rahim Diallo
Σχεδιασμός Ήχου/Sound Design: Claas Berger
Παραγωγή/Production: Wandaogo Production



Britta Wandaogo

Γεννήθηκε στην Ούνα της Γερμανίας το 1965. Σπούδασε δημοσιογραφία και επικοινωνιακό σχεδιασμό στο Πανεπιστήμιο του Βούπερταλ και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο ντοκιμαντέρ στη Σχολή Καλών Τεχνών της Κολωνίας. Britta Wandaogo was born in 1965 in Unna, Germany. She studied communication design and photojournalism at the University of Wuppertal from 1990 till 1995. In 1998 she post graduated in documentary films at the Academy of Media Arts in Cologne.



19ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους
19th Olympia International Film Festival for Children and Young People
Pyrgos, Amaliada and other cities, 2-21/12/2016



ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ/MINISTRY of CULTURE and SPORTSW

Διοργάνωση/Organization:



ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ/YOUTH PLAN



ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ/WEST GREECE REGION

ΧΟΡΗΓΟΣ & ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ/SPONSOR & MEDIA SPONSOR



www.ert.gr



ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
91,6 • 105,8
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ



Ευρωπαϊκή Ένωση
European Union

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης





**19ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας
για Παιδιά και Νέους**
19th Olympia International Film Festival for Children
and Young People

Ο κινηματογράφος έρχεται να απαντήσει με τον δικό του, μοναδικό τρόπο στα ερωτήματα της εποχής μας και να παρακινήσει τον θεατή ώστε να εισέλθει πιο βαθιά στο θέμα που πραγματεύεται, να προβληματιστεί, να κρίνει, να εκφέρει το δικό του συμπέρασμα.

Έτσι και οι δεκαπέντε ταινίες αυτού του αφιερώματος. Ταινίες μυθολογίας, animation και ντοκιμαντέρ, ταινίες από δημιουργούς που προέρχονται από διαφορετικές κουλτούρες και κινηματογραφικές σχολές, ταινίες η δράση των οποίων εκτυλίσσεται από το κέντρο του ανεπτυγμένου κόσμου μέχρι το Νεπάλ, τη Μιανμάρ, τη Γκάνα, το Μαρόκο, το Περού... Ταινίες που δείχνουν ότι ο κινηματογράφος, αν και δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, έχει τη δύναμη να γκρεμίζει στερεότυπα και προκαταλήψεις.

Cinema is here to answer to the questions posed by our times in its own, unique way and motivate the viewers to delve deeper into the subject it addresses, to think, to consider, to evaluate, to come up with their own conclusions.

So are the fifteen (15) films in this tribute. Fiction films, animated films and documentaries, films the creators of which come from different cultures and filmmaking schools, films that take place from the center of the developed world to Nepal, Myanmar, Ghana, Morocco, Peru... Films that show that cinema might not be able to change the world, but has the power to demolish stereotypes and prejudices.



Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

